

Karta
öfver
Sengruisvan

i Nordmarks socken af Vermlands län.

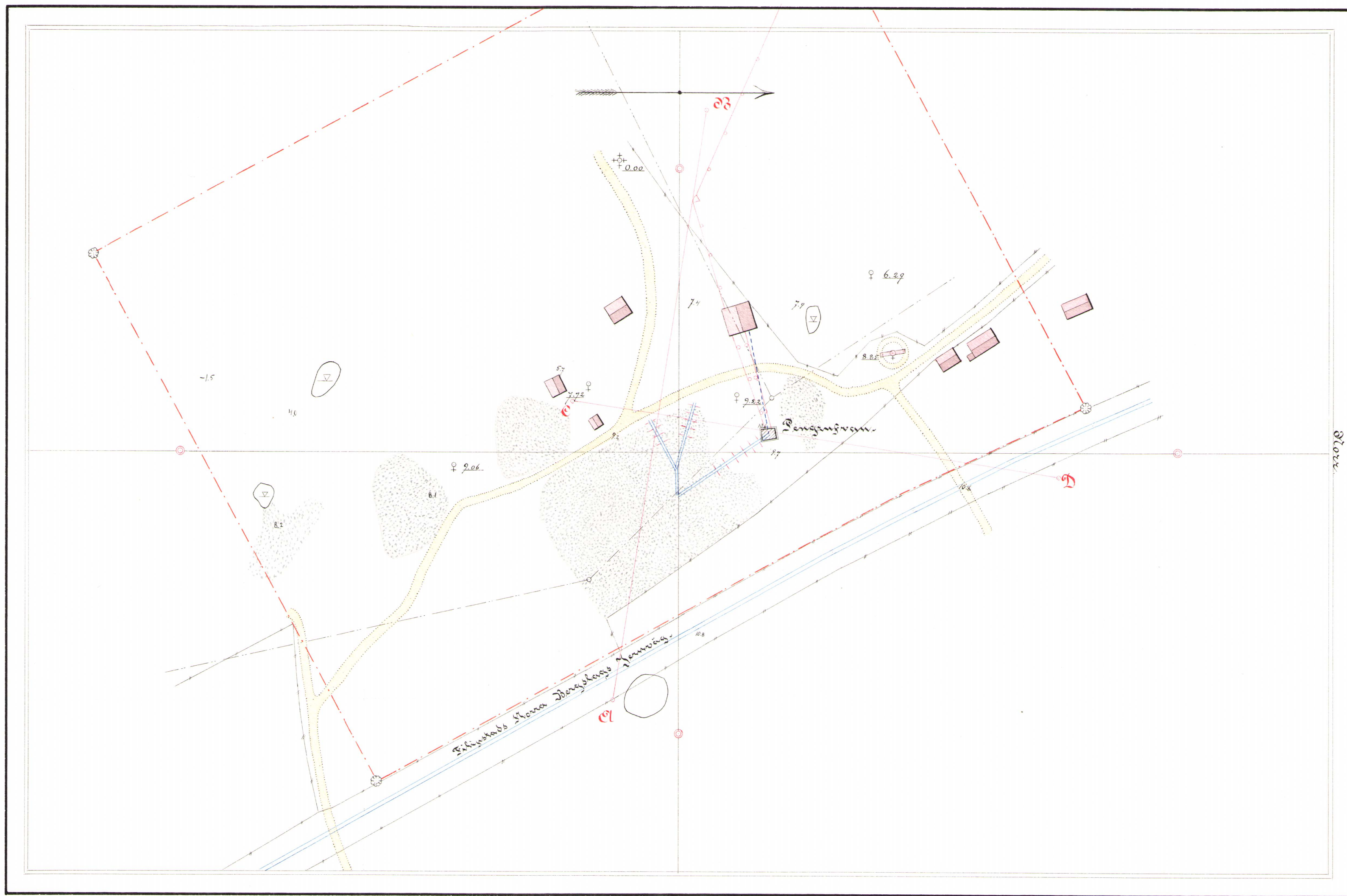
Upprättad på grund af egna mätningar, afslutade den 2 Okt. 1901.

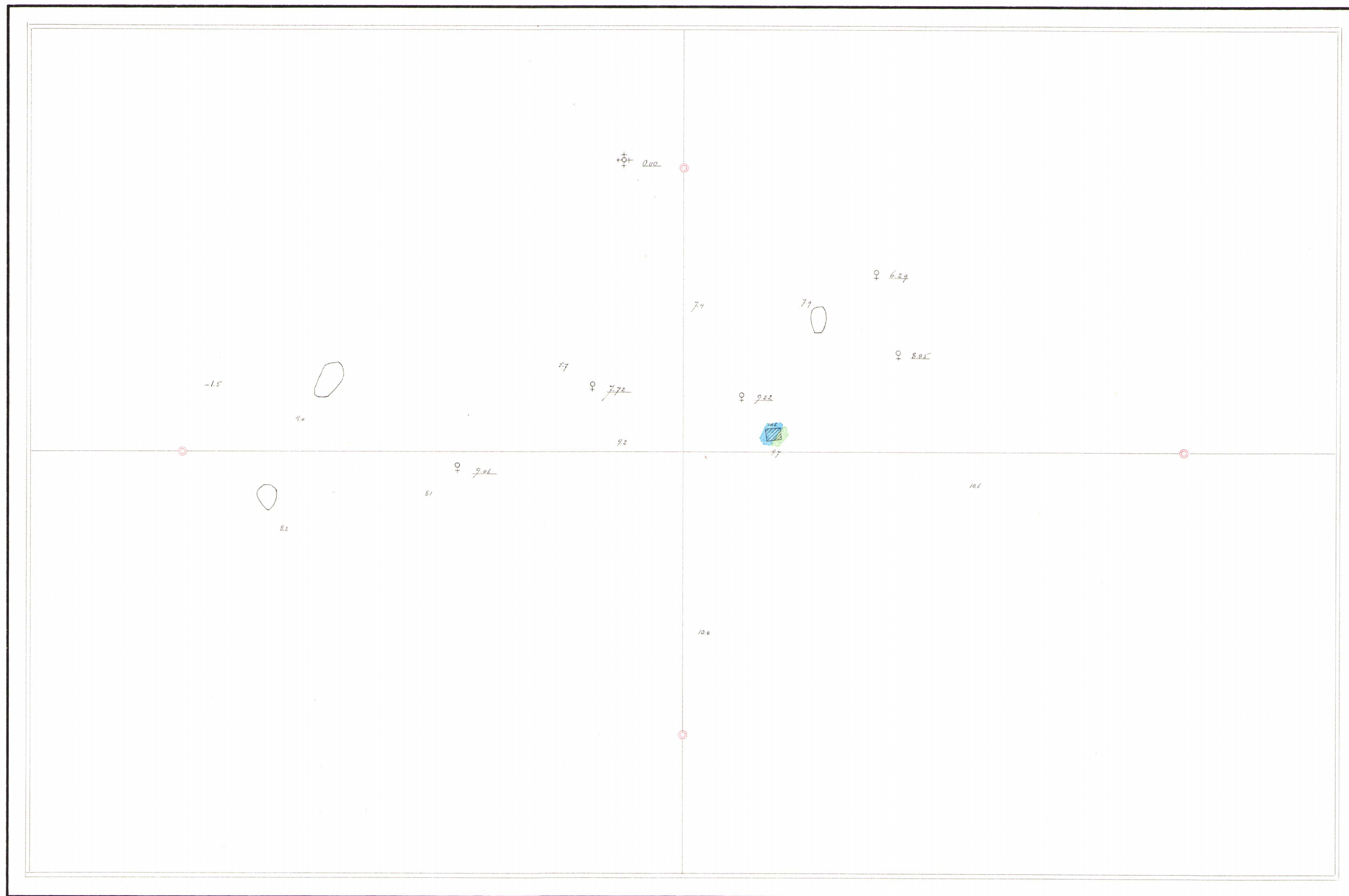
af
J. G. Jungner
Kongl. Kom. H. resolution den 2 Juni 1892.

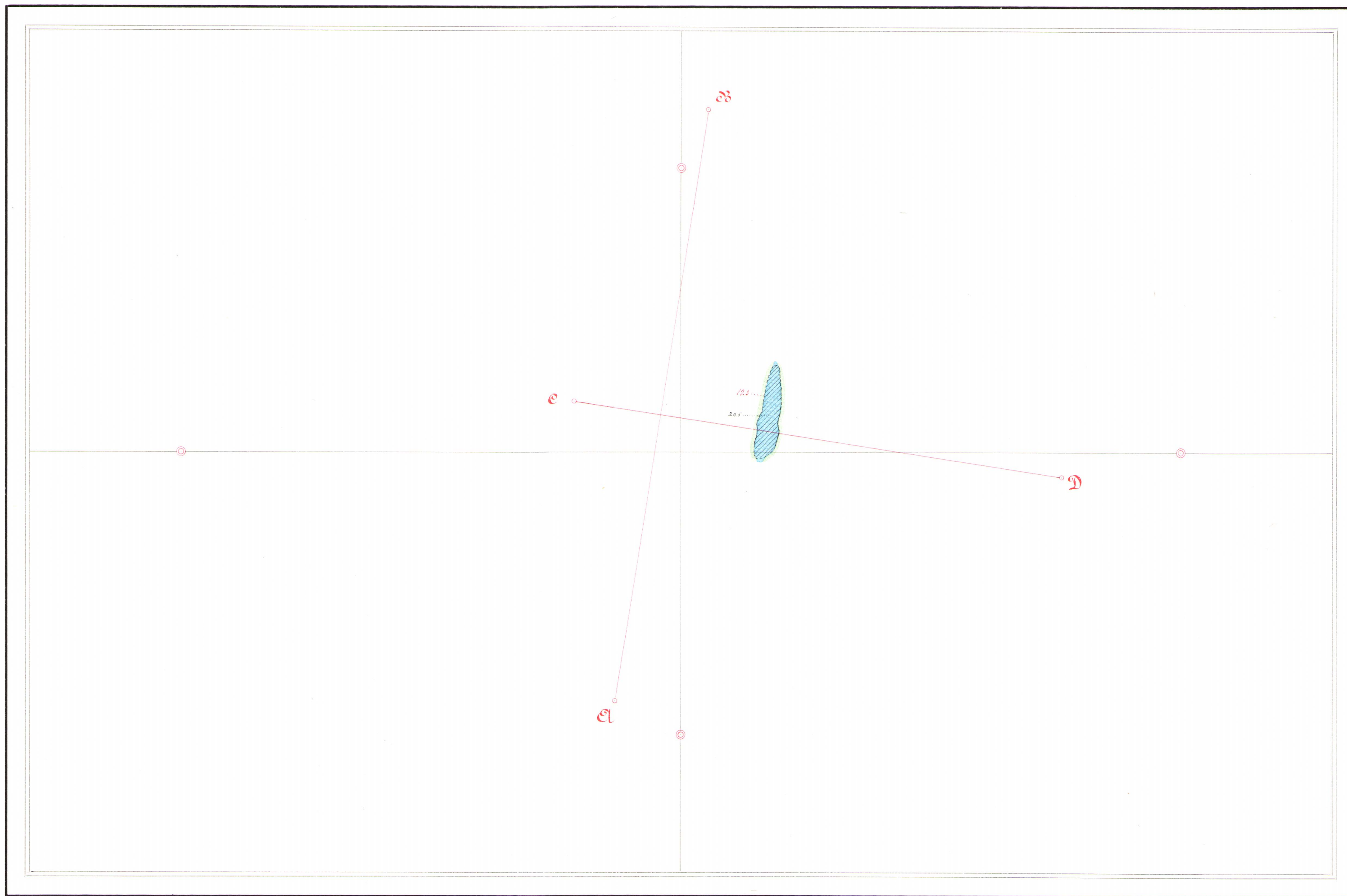
Skala 1:800.

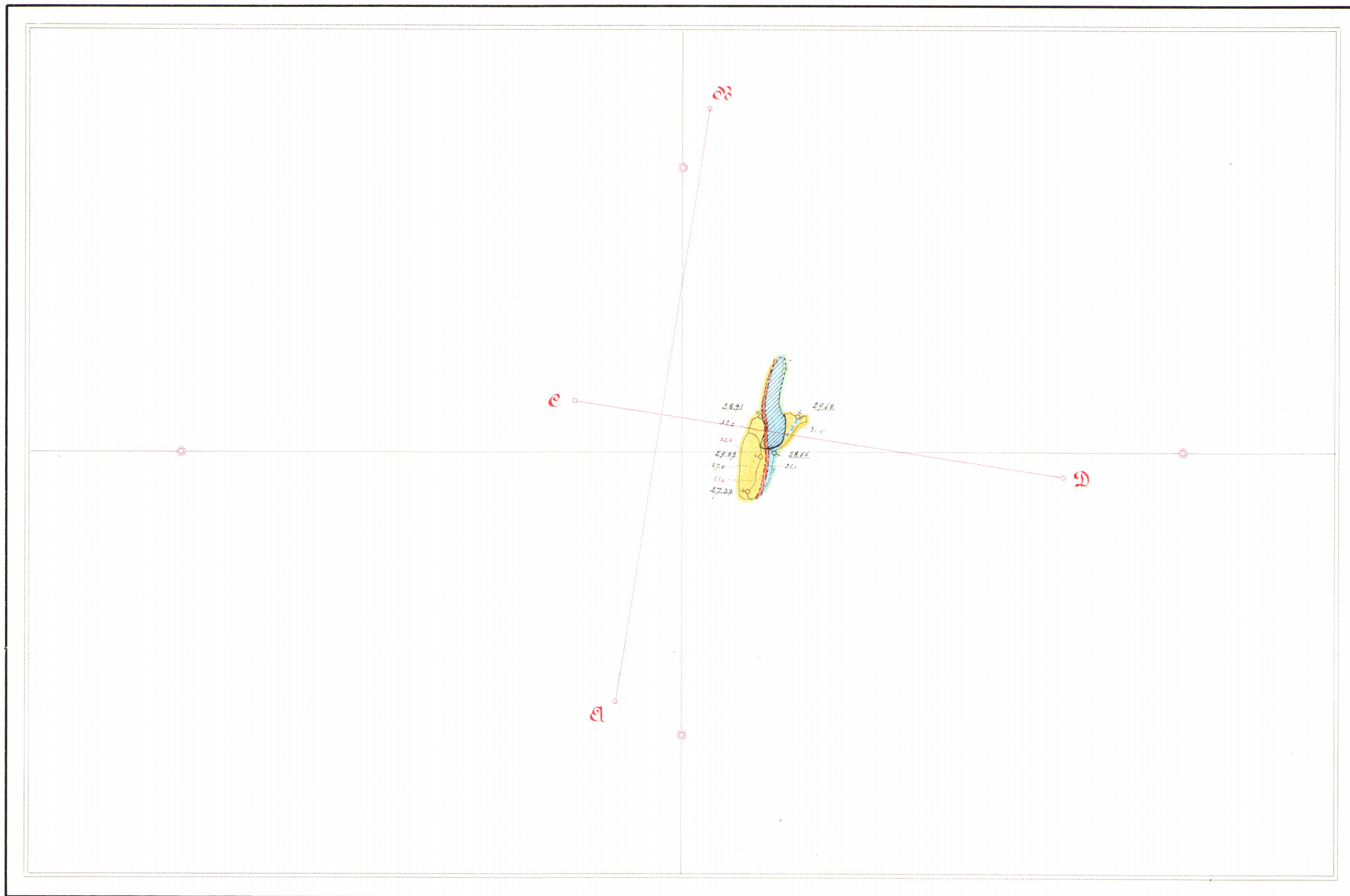
Kompletteringsmätning till denna karta

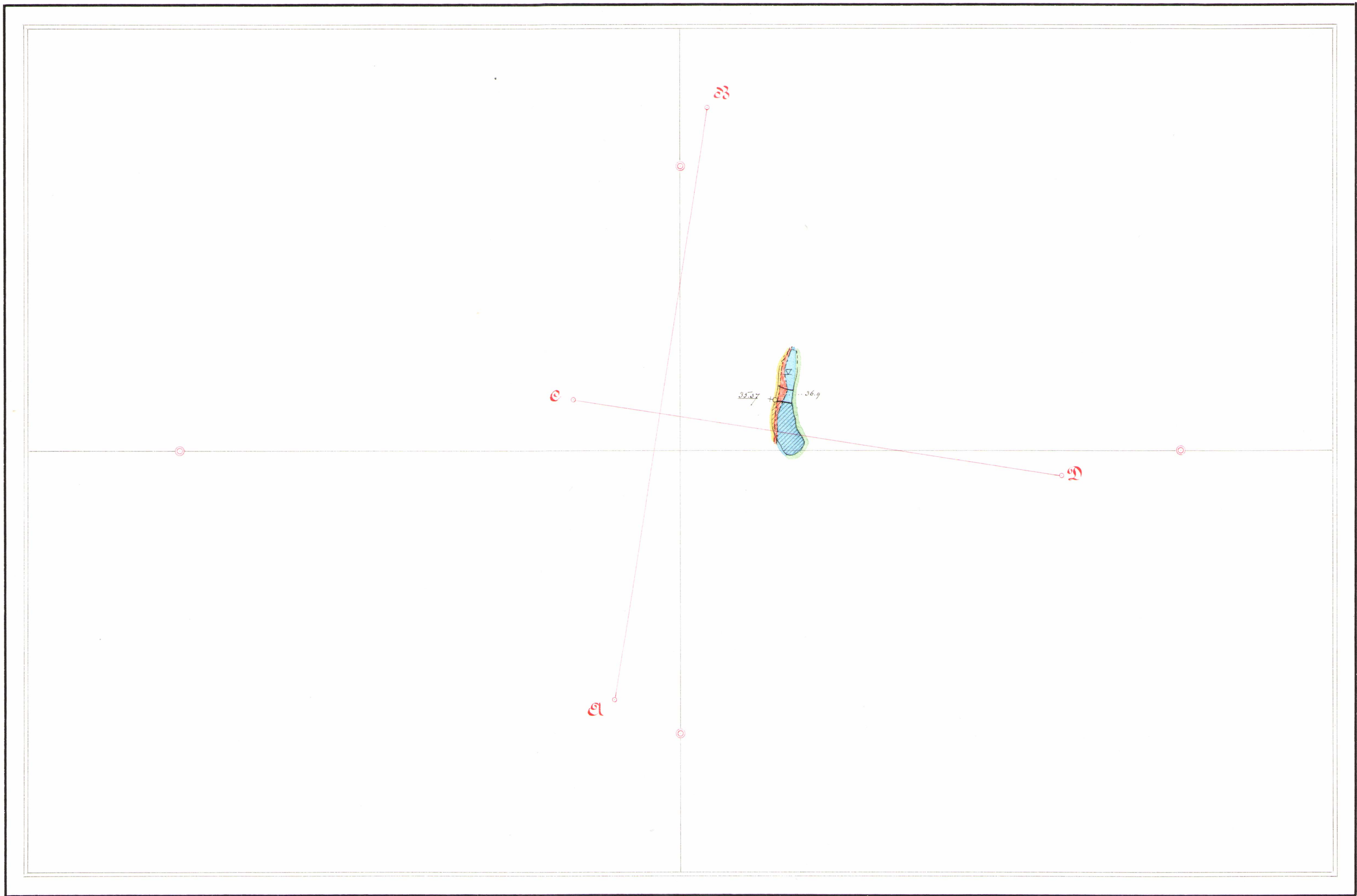
För tiden		Värkstånd af	Inlagd på denna karta		
från med	till med		af	den	
19 ² / ₁₀ 01	19 ² / ₅ 02	J. S. Jungner	partige an	19 ² / ₁₀ 02	Coll. C. H. M. 4

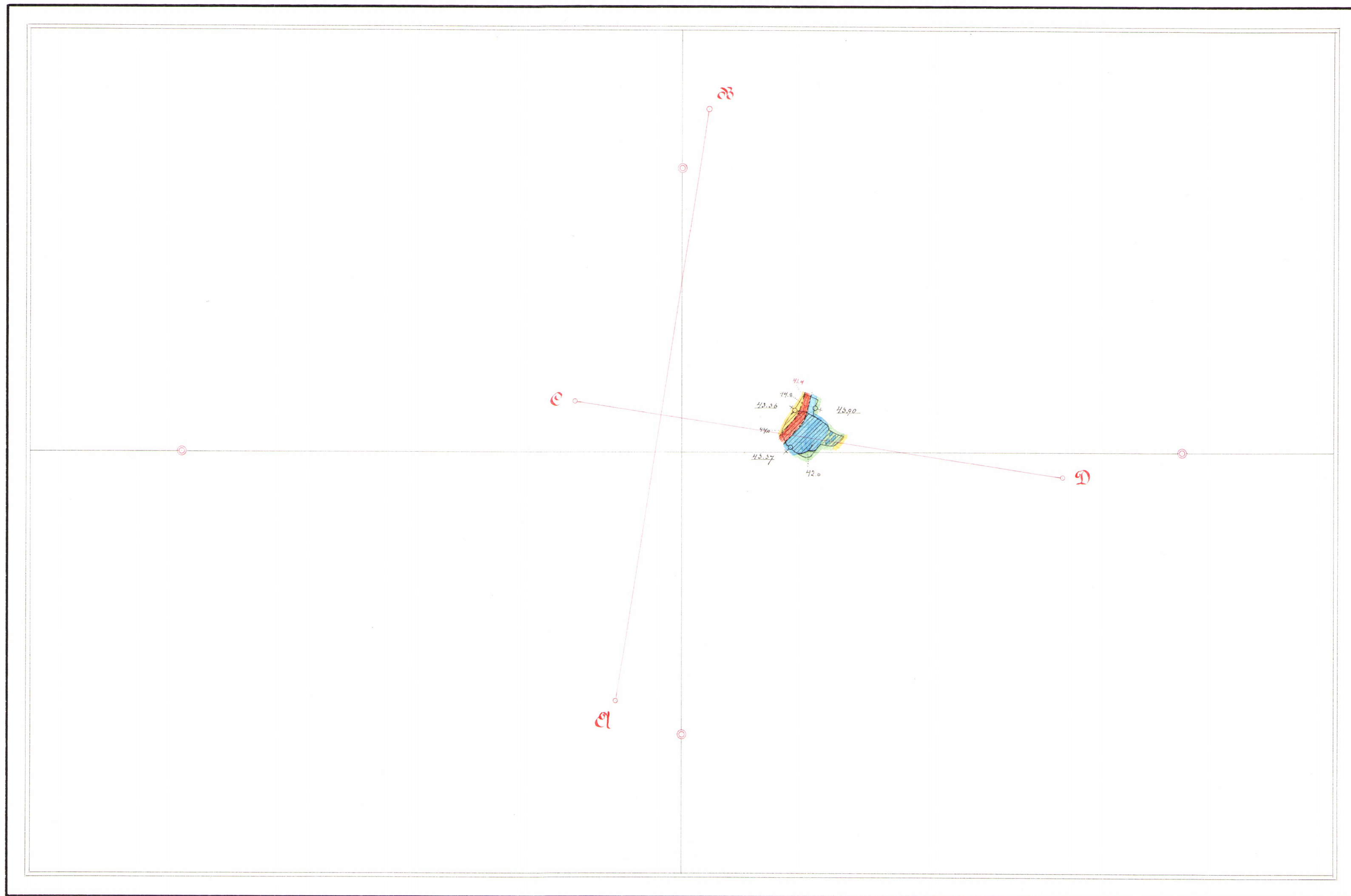

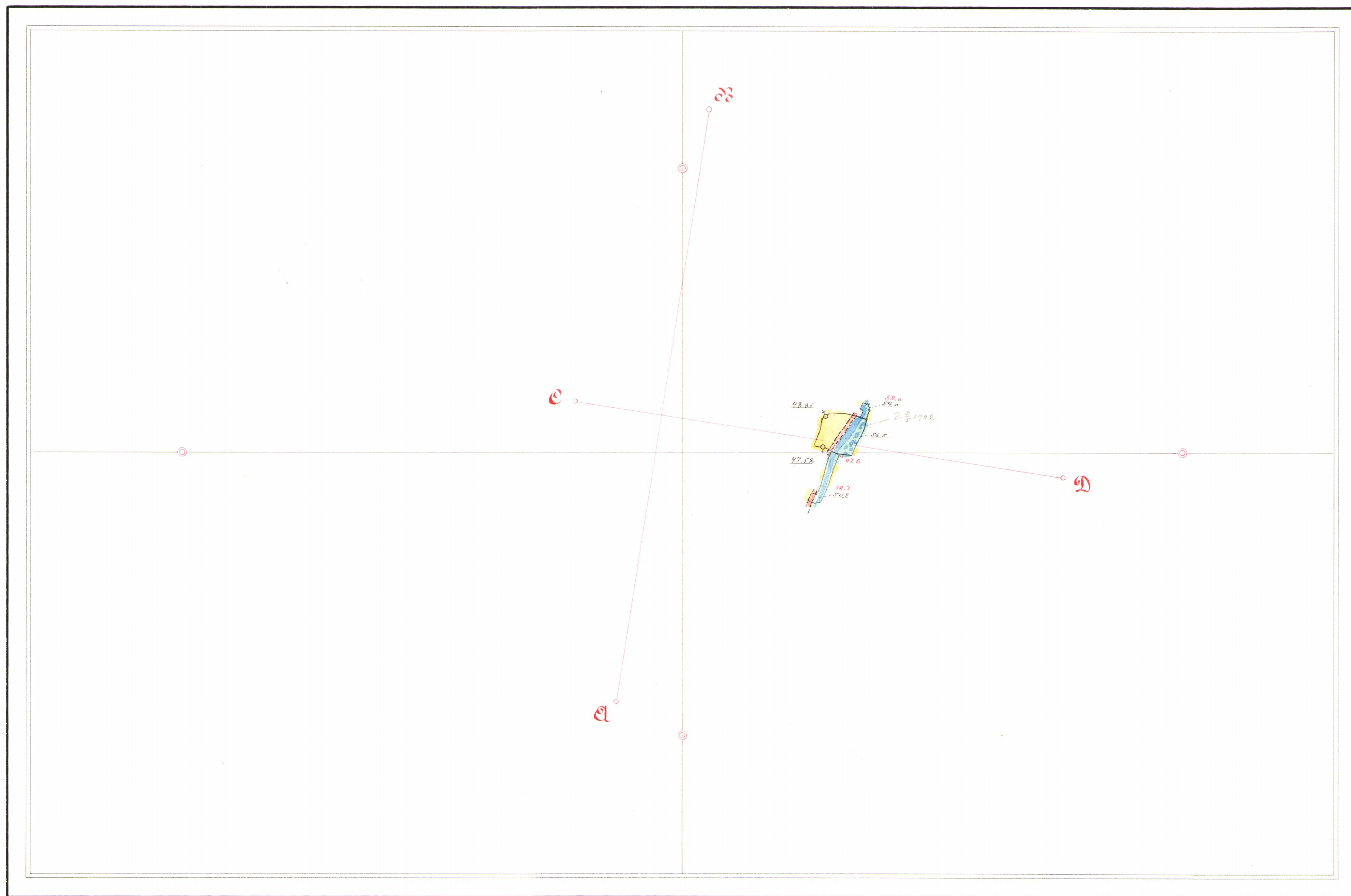

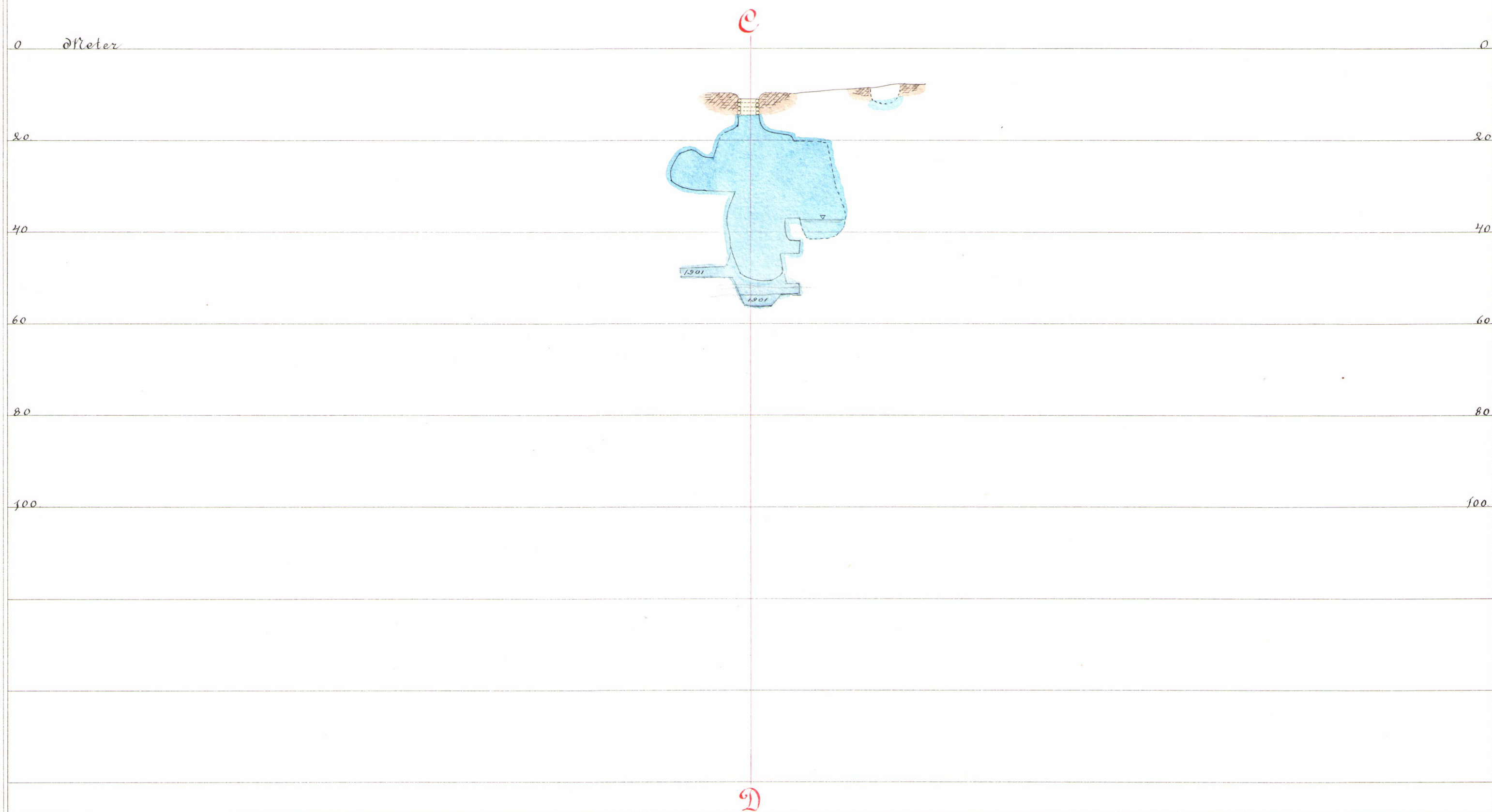

Längdprofil efter A B

Tvärprofiler

A after C D

after

0 Meter

0

20

20

40

40

60

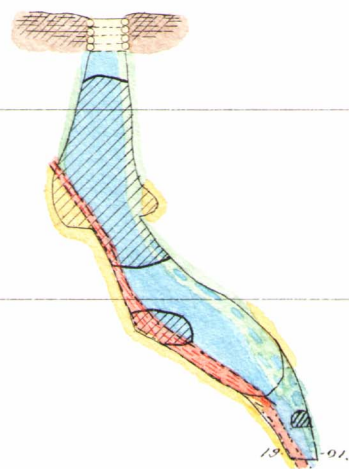
60

80

80

100

100

B

Beskrifning till Karta öfver Pengrufovan i Nordmarks socken af Vermlands län.

Grufovan är belägen strax väster om Filipstads Norra Bergslags järnväg och ca 1 km. norr om Finnmosse järnvägsstation.

Under benämningen Norra Pengrufovan började grufovan år 1845 första gången bearbetas och drefs sedan till år 1854 med i hufvudsak glänska godt resultat. På här enb. relationerna malmens bredd ären 1846-1848 varit 14-16 fot och dess längd 50-74 fot, och har den varit af ren och god kvalitet. År 1851 började, såge samma relationer, vid 21 famnars djup hållflintgneisen i liggande väggar och uppstiga samtidigt med att malmen blef smalare och öfver fattigare. År 1853 öfvergafs botten under uppsfordringen, emedan malmen var mager och öfver rödbräckt, och man började uttaga malmen i orten åt väster högre upp. Arbetet fortsattes här städes under år 1854 till dess botten af sånhetts omkr. 5 famnar, då grufovan ödelades.

År 1900 upptogs grufovan änyo, och har under nämnda och innevarande år arbetats medelst tillgodogörande af kvarlemnad malen såväl i östra gaveln på

25-31 m. som i norra väggen på 29-31,5 m.
afv. Sedan Augusti månad detta år, då
grufvan blif fureständigt ren från vatten och
vrak, pågår arbetet å botten under uppfor-
dringen.

Den 30 m. väster om grufvans
schakt belägna äldre skärpningen upptogs
år 1854, men har der endast "obetydlig malen
blifvit träffad". Af de i södra delen af utnå-
let belägna, nu vattenfyllda skärpningarne
bråts den vestligaste år 1899 på en mindre,
spridd fyndighet, och uppgifves denna gruf-
va, som var öfverskådlig från dagen, vara
15 m. djup från lastbron påknadt. I den
östligaste torde efter en sannolikhet icke
någon malen hafva erhållits eller någon
större mängd berg brutits.

Grufvan utnålsades år 1899
den 13 Okt. De tre utnålsröse, som å
kartan äro markerade, äro af mig på mar-
ken innåta medelst markscheiderinstru-
ment. Så är äfven förhållandet mot ego-
röserna och egopränsarna, hvilka för mig
hafva anvisats och utstakats af Nämde-
mannen J. Henriksson, Nordmarken.

Kartans norrsträck är taget
medelst syftning på polstjärnan, då hon
befann sig i meridianen. Alla märkpunkter
äro innåta vid sprintarnes ingående
i berget eller vid ^{det} p.k. påhugget.

Persberg i Okt. 1901.

J. E. Jungner